

Iz Ljubljane. C. k. ministerstvo bogočastja in nauka je nadomestnika na ljublj. gimnazii gosp. Janeza Šolar-ja izvolilo za pravega gimnaz. profesorja v Celi.

Novičar iz mnogih krajev.

Po višjem sklepu od 31. p. m. ne bo le vožnja v pariško razstavno pošiljanega blaga po cesarskih železnicah zastoj, temuč tudi stroške za asekuracijo blaga in za pospravo embalaže v Parizu bo vlada poverila. Ker bo tudi vožnja po severni železnici in po francoskih, pred ko ne pa tudi po nemških železnicah zastoj, ne bojo tedaj razstavnik skorej nobeni drugi stroški zadeli, kakor ti, da bojo blago do mesta deželne zbornice pripeljali. — Potrebno število kónj za ces. armado dopolniti, je vis. vojno poveljništvo novo nabero remontov v Šloshofu in več družih stacijonih ukazalo. — Ker je poslednje dni kolera na Dunaji spet nekoliko huja bila in se je zvedilo, da se ljudje v začetku bolezni sami ozdravljajo z mnogoterimi domačimi zdravili in drugimi hvaljenimi tinkturami in mazarijami, je zdravstvena komisija dala na znanje razglas, v katerem svari ljudstvo: naj nikar ne zanemarija prvega začetka bolezni in naj se nikar ne dá slepariti po mazačih, ampak naj išče pomoči berž pri pravih zdravnikih. — 2. dan t. m. je dopolnil slavni maršal Radecki 88. leto. — Nadškofa knez Švarcenberg in vitez Rauscher sta že došla v Rim. — V vojski v Krimu se po naznanilu „Oest, Corr.“ do 29. oktobra jutraj še nič določivnega zgodilo ni. Novico, ki smo jo v zadnjem listu naznanili, poterdjuje sicer „Moniteur“, pa le po povedbi mornarjev, ki so na angleškem parobrodu „Trent“ 25. dan p. m. zapustili Sevastopolj. Ker pa francoski vojskovodja Canrobert v dopisu na cesarja Napoleona ne omeni smerti Nahimova itd., ne more še za gotovo veljati. Strašna pa vendar že tam mora biti, ako je res, kar „Presse“ naznanja, da Francozi in Angleži vsaki dan po 15.000 bomb spuščajo na Sevastopolj. Živeža imajo v mestu še dovelj, vode pa jim že tako pomanjkuje, da kozarec velja srebren rubelj (1 fl. 32 kr.); vojaki pijo vodo iz reke Kermaje, ki pa je mlakužna in nezdrava. — „Soldatenfr.“ pravi, da nedavnej je prejel vojskovodja Menšikov lastnoročno pismo od cara Nikolaja, v katerem se poslednje besede takole glasi: „Vraga morate potolči, raj velja kar hoče, in nadjam se, da Vaš prvi posel mi bode že prinesel to novico“. Kako nasproti so si te besede z unimi, ki jih je francoski vojskovodja Canrobert govoril ne davnej svoji armadi, rekoč: „Še malo dni trpljenja in skušinj imate prestati, da se bo razrušilo pod nogami vašimi protivno branišče nezmerne carstva, ki je dosihmal kljubovalo celi Evropi“. Iz tega se razvidi, kako silno se na obeh straneh napenjajo vse moči za zmago. — Eupatoria je spet v oblasti zedinjene armade. — V Dobruči stojé Rusi še zmiraj terdno v Mačinu, čez Donavo njim nasproti pa Turki v Brajli; — pravijo, da Omer-paša le čaka zmage zaveznikov v Krimu, potem bo udaril v Besarabijo. Za gotovo se sliši, da Goršakov, ko je zvedil, da turška armada ob Donavi namerja na Besarabijo, je ukazal enemu v Krim namenjenemu oddelku rusovske armade, ki še ni prestopil reke Dnjester, se ustaviti, da se ob Prutu in Donavi postavi. Pravijo, da rusovska armada, ki je od Visle (Weichsel) do Donave proti avstrijski meji postavljena, šteje 280.000 pešcov, 30.000 konjikov, 720 topov in 18.000 trajnih vojakov. Ni tedaj čuda, da tudi močna avstrijska armada stoji pod poveljstvom fzm. Hess-a za vsak primerlej pripravljena.

Prodani sin in spokorjeni razbojnik.

(Konec.)

Zagovoril se tako je ropar,
Se zarotil, bil je mož beseda.
Ko povedal je use mu Janko,
Česar išče, česar potrebuje,
Z glavo maje in molči razbojnik.
Tega mislil ni si bil razbojnik.
Kratko ropar Janku odgovori:
„Dal besedo, hočem jo spolniti!“

Ponovilo ko se drugo jutro,
Grede ropar z Jankotom na potvo.

Daleč pelje ga od svoje kože
Med skalovje tamno, silovito.
Oberne se ropar prot' izhodu.
In zažvižga, trikrat zaberlizga.
Pride jih kot listja ino trave.
Pravega med njimi pa ni bilo.
Spet zažvižga, hujši zaberlizga,
Da letelo je skozi ušesa,
Al med njimi pravega ni bilo.

„Kje je dansi, al se je oženil!“
Spet zažvižga, strašno zaberlizga,

Pride jih kot listja ino trave,
Sam na zadnje šantovec prileze,
V desni roci nese beli listek.

„Kaj je, boter, al jih je premalo,

Kar poslal jih prvič ino drugič?

Splati hočeš ti gotovo morje“,
„Šala, brate, ne pečam se z morjem,

Daj mi listek, k' imaš ga u roci“.

Pokremžil se šantovec je čudno,
In z besedo slado progovarja:

„Kaj bo hasnil, boter, tebi listek?

Vse storim ti, kar kol' ti je drago“.

Obeta mu blaga brez števila,
Čast kraljevo, zemeljske nebesa.
Ali ropar bil je mož beseda.

Prevariti boter ga ne more.
Kupčevala ko že vse dopoldne,

Reče ropar zadnjo še besedo:
„Znana naju še ti je pogodba;

Ak ne daš, zastoj rahljaš posteljo,

Boter! spati sam u nji boš mogel“.

Jeze hude šantovec trepeče,
Naraša se kakor silna gora.

Zažene mu listek hrohotaje,
Pa besede strašne izgovarja:

„Vse spustim ti rajši kar jih imam,

Kar nabral v pekel sem jih od nekaj,

Ko ležati v postlji eno uro“.

Zgovorivši se u tla pogrezne.

To ganilo roparjevo serce.
Trepetati jame kakor šiba.
Proti domu gresta skozi gojzde,
Pa nobeden nič ne progovarja.
Ustavi se v sredi gojzda ropar,
Zasadí u tla gorjačo svojo,
K nji poklekne, jame govoriti:
„Vem kaj čaka me po smerti moji,

Ako ima Bog še milost za-me,
Janko! spóvi tukaj me na mestu“.

Branil Janko tega se je posla,
Al ker žuga ubiti ga ropar,
Zmisli Janko dobro si pokoro:
„Tu ostani, nosi k palci vode,
Dok zelena palica ne bode.
Zelenela kadar bo gorjača,
Vedi: čas se bližal bo rešenja“.

Janko pustil roparja klečati,
Proč od njega urno je podvizal,
Ino šel u samostan naravnost.

Pa postane mašnik, božji sluga.
Pomlad se je dvajsetkrat vernila,

Kar postal je Janko novi mašnik.
Bil pastir je prezvest svoje čede.

V daljnem kraju bilo je kristjanov,
Ki so blagrov škofa pričak'vali,

Pričak'vali v veri so krepcanja.
K njim potaval pota je težavne.

Na-nje Janko je roke pokladal,
Ino prosil je Boga pomoči.

Doveršil ko svoje sveto delo,
Vernil se je dobre volje k domu.

Šel je dolgo, pravo pot izgrešil,
In prišel u gojzd je strašno velik.

Božja roka tje ga je peljala.
Popotaval daleč je po gojzdu,

Žeje usta so se mu sušile,
Pa nikjer ni kaplje hladne vode.

Dalje ide po stezici ozki.
Sred goščave jablano zagleda,

Veje sadja polne se šibile.
Ukazuje hitro svomu slugu:

„Pojdi tje in sad mi sam prinesi!“

Sluga ide, pripogne si vejo,
Ino hoče sadja si nabrati.

Kar zagleda starega človeka,
V oblačilu z mahom porašenem,

Zraven debela vidi ga klečati.
Ovita mu brada je krog debela,

Prirasla je sedemkrat mu krog.
Klečal tu je spokorjeni ropar.

Sadja hoče vendar si nabrati,
Ali sivi starec progovarja:

„Pusti z mirom! kdor sadil, naj terga!“

Te besede Janko je zaslišal,
Spomni se, godilo kaj se nekaj!

Bliže stopi, blagoslov izusti.
Drevo zgine, ropar zraven zgine—,

Bel golobček vzdigne se v višine.

Stan kursa na Dunaji 6. novembra 1854.

Obligacije	5 %	83 1/2 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	88 fl.
državnega	4 1/2 %	72 3/4 "	Windišgrac. " "	20 " 30 "
dolga	4 %	65 1/2 "	Waldstein. " "	20 " 29 "
	3 %	50 1/2 "	Keglevičeve " "	10 " 10 1/4 "
	2 1/2 %	41 "	Cesarski cekini.	5 fl. 45
Oblig. 5% od leta 1851 B	95	"	Napoleonodor (20 frankov)	9 fl. 38
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	74	"	Suverendor	16 fl. 30
Zajem od leta 1834 . . .	224	"	Ruski imperial	9 fl. 56
" " 1839 . . .	135	"	Pruski Fridrihsdor . . .	10 fl. 10
" z loterijo od leta 1854	96 7/8 fl.	"	Angleški suverendor .	12 fl. 6
" narodni od leta 1854	87 7/8 "	"	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl.	24 3/4 fl.